

УДК 631.115.8:347.726

ОБ'ЄКТИВНА ПОТРЕБА ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ОСЛУГОВОЮЧОЇ КООПЕРАЦІЇ В МИКОЛАЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Т.П.Шаповал, асистент

Миколаївський державний аграрний університет

Аграрні виробники завжди відчувають проблеми, пов'язані із специфікою і особливостями сільського господарства, яке залежить від змінних кліматичних і ще більш нестабільних ринкових умов. Сьогодні кожному сільськогосподарському товаровиробнику самостійно розв'язувати ці проблеми дуже важко і незавжди доцільно. Світовий досвід засвідчує, що навіть ті аграрні виробники, які мають незначний економічний потенціал, об'єднувшись, здатні вирішити спільні проблеми. Тому дедалі більшого значення в ефективному господарюванні аграрних підприємств України набувають сільськогосподарські обслуговуючі кооперативи, які є своєрідним киснем для виробників-індивідуалістів. Так, У. Кінг вважав, що кооператив ставить за мету надання людям можливості уникати незручностей і проблем, які в них виникають, коли вони діють поодинці, а також досягти вигод, яких вони інакше б не мали [1]. Разом з тим поширенню кооперативного руху перешкоджає ціла низка труднощів, пов'язаних як з сучасним станом аграрного сектору економіки країни, так і з психологією селянина. Дослідженням данного питання займалися такі видатні вчені як В.В.Зіновчук, О.В.Крисальний, М.Й.Малік, Л.В.Молдаван, П.Т.Саблук, та інші. В їх працях більш глибоко розглянуто питання теорії кооперативного руху, а також виробничих кооперативів.

В наших дослідженнях поставлено за мету вивчити функціонування обслуговуючих сільськогосподарських кооперативів Миколаївської області та довести необхідність їх подальшого розвитку.

Згідно із законом України “Про кооперацію” [2] “обслуговуючий кооператив — кооператив, який утворюється шляхом об'єд-

269,5 тис.грн. Але, як бачимо, питома вага таких сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів надто мала — 9,5%.

В області розроблено регіональну програму розвитку сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів на 2003-2004 роки, мета якої — активізувати подальший розвиток кооперативів і на цій основі підвищити ефективність сільськогосподарської діяльності. Але діє вона ще слабо. Так у 2003 році було створено лише два зазначених підприємства. 17 кооперативів з 26 були створені за період 1999-2001 років (табл. 2).

Реформування нової системи сервісного обслуговування сільськогосподарських підприємств, селянських і особистих селянських господарств на ринкових засадах сприяло б створенню сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів з використанням майна спільної власності колишніх членів колективних сільськогосподарських підприємств.

Основні дані про найбільші за чисельністю асоційованих членів обслуговуючі кооперативи районного рівня наведено в таблиці 2. Перші кроки в напряму розвитку обслуговуючої кооперації на Миколаївщині зроблено — кооперативи створено. Але зупиняється на досягнутому не можна, оскільки чисельність досліджуваних підприємств недостатня для вирішення проблем аграрних товароворобників і перелік послуг неповний та недосконалений. В ринкових умовах важливо не лише виробити продукцію, а й вигідно її реалізувати. Сільськогосподарські виробники повинні зрозуміти, що обслуговуюча кооперація покликана надати їм можливість отримувати прибутки не тільки від виробництва, а й від подальшого руху виробленої продукції, і об'єднуватися для реалізації в життя спільної мети.

На нашу думку, сила сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів у тому, що через них аграрні товароворобники формують власні канали зв'язку з ринком і мають можливості завоюовувати місцеві позиції на ньому, задовольняючи потреби споживачів щодо кількості та якості продукції. Внаслідок концентрації в кооперативах функцій спільної переробки продукції та її збуту, спільні закупівлі та використання засобів виробництва їх члени — виробни-

Становлення і функціонування на початковому етапі агропромислових структур кооперативного типу дозволяє зробити попередню оцінку їхніх потенційних можливостей, а отже, визначити перспективи розвитку подібних формувань. Як основні позитивні риси необхідно виділити такі:

- корпорації можуть відіграти значну роль у стабілізації господарських зв'язків, що досягається за рахунок спрощення відносин між їхніми підрозділами;
- вони дозволяють, з одного боку, підвищити вплив переробних підприємств на розвиток сировинних зон, а з другого — скоротити вплив посередницьких структур та інститутів сфери обміну в цілому на товаровиробників;
- розвиток корпорацій дозволить швидше сформувати цивілізований аграрний ринок, оскільки його найважливіші інститути — біржі і торгові доми — зможуть повніше розкрити свої потенційні можливості лише за наявності великих виробничо-комерційних структур;
- розвиток корпорацій сприятиме легалізації тіньових капіталів. Подібного роду структури одержали поширення й досягли значної економічної міцності в епоху первісного нагромадження капіталу і не в останню чергу внаслідок відсутності відповідного законодавства.

Отже, обслуговуючі кооперативи повинні створюватися, діяти і розвиватися, оскільки вони є запорукою ефективного господарювання аграрних підприємств, тобто сталості розвитку вітчизняної економіки.

В результаті виконаних досліджень можна зробити такі висновки:

1. Розвиток сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів є нагальною потребою сьогодення, виходячи з оцінки їх потенційних можливостей та переваг порівняно з іншими формами господарювання.
2. Кооперативний рух в сільському господарстві Миколаївщини існує, але дії його обмежені.
3. Більшість кооперативів в сільському господарстві (65,4) в області є багатофункціональними.

4. За даними на 1.01.2004 р., оптимальним є варіант, коли чисельність членів кооперативу складає 9 чоловік, при цьому обсяг наданих ними послуг – 269,5 тис.грн. У перспективі необхідно зосередити увагу на розвитку саме таких кооперативів.
5. Для пожвавлення кооперативного руху в сільському господарстві необхідно підвищити освітній рівень та вирішити питання пільгового їх кредитування.

ЛІТЕРАТУРА

1. В.В. Зіновчук. Кооперативна ідея в сільському господарстві України і США. – К.: Логос, 1996. – 220с.
2. Закон України “Про кооперацію” від 10 липня 2003р.
3. В.-В.Гончаренко, Н.А.Іванова та ін. Сільськогосподарські обслуговуючі кооперативи. – К.: Урожай, 2001. – 288с.

УДК 631.115.75:334.012.65:(477.73)

УДОСКОНАЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО- КОНСУЛЬТАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ МАЛОГО БІЗНЕСУ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ

I.O.Шаповалова, аспірант

Миколаївський державний аграрний університет

Багато власників підприємств не завжди достатньо знаються на аграрному виробництві, прогресивних технологіях, постачальниках матеріально-технічних ресурсів, ринках збуту продукції тощо. Тому важливе місце відводиться створенню та розвитку консультаційних служб у сільському господарстві, які надаватимуть усіляку допомогу аграрним товаровиробникам.

Серед вітчизняних вчених, які досліджують цю проблему, слід відзначити Саблука П.Т, Месель-Веселяка В.А., Маліка М.Й., Воротіну Л.І., Кропивка М.Ф. та інших. Але ще багато питань цієї проблеми, пов'язаних з удосконаленням інформаційно-консуль-